Niby tacy sami, a jednak inni

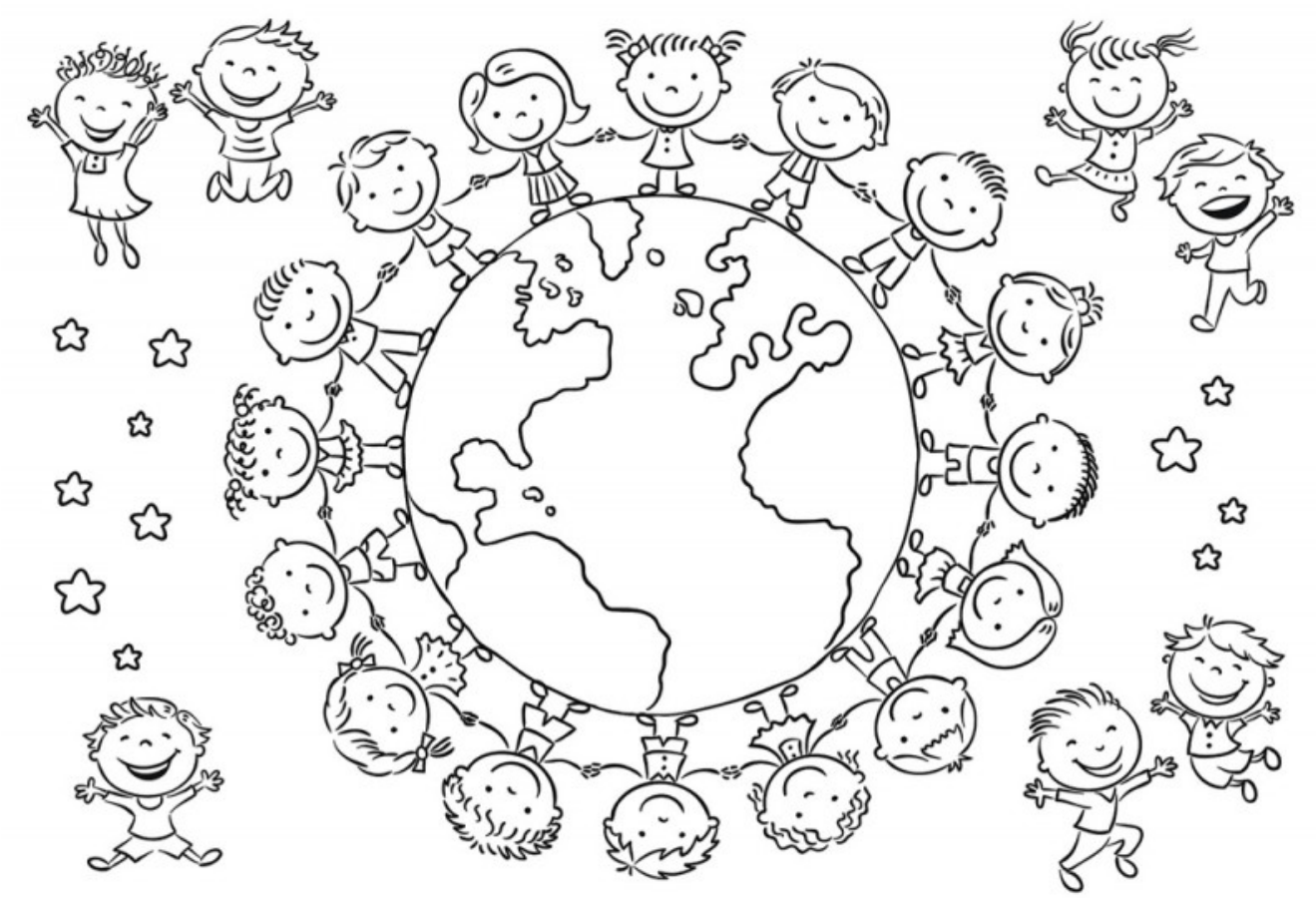

Wszystkiego najlepszego z okazji

DNIA DZIECKA

wszystkim Słoneczkom

życzą

Pani Marta, Pani Zuzanna i Pani Anna

1. *Inni, a tacy sami* – słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej *Język migowy.* Książka (s. 74–75) Od samego rana Ada przygotowywała się na spotkanie z nową koleżanką, Kasią. Okazało się, że tata Kasi jest bardzo zdolnym architektem i będzie pracował w tym samym biurze co tata Ady i Olka. Obie rodziny umówiły się w małej kawiarence w galerii, tuż obok bawialni dla dzieci. Ada bardzo lubiła

poznawać nowe osoby i rozmawiać z nimi o tym, w co lubią się bawić. Tym razem Ada była szczególnie przejęta spotkaniem, bo dowiedziała się od rodziców, że Kasia nie słyszy.

– Na żadne ucho? – dopytywała się Ada. – Ani troszeczkę?

– Ani troszeczkę.

– To jak my się będziemy bawić?

– Jestem pewna, że znajdziecie na to sposób – uśmiechnęła się mama.

Ada próbowała zatykać sobie uszy i prosiła Olka, żeby coś do niej mówił.

– Mam fajną siostrę – powiedział Olek.

– Co mówisz? – spytała Ada.

– Moja siostra jest najlepszą siostrą na świecie!

– Ecie-pecie? Nic nie rozumiem… Tej Kasi musi być bardzo trudno – stwierdziła Ada.

W galerii panował gwar. Z głośników płynęła muzyka, w bawialni słychać było piski i śmiech rozbawionych dzieci. Obie rodziny przywitały się słowami „dzień dobry" i podały sobie ręce. Ada stanęła naprzeciwko Kasi i nie wiedziała, czy ma coś powiedzieć, czy nie. Przecież Kasia i tak nie usłyszy. Jednak dziewczynka uśmiechnęła się i rękami zrobiła przyjazny gest. Ada zrozumiała, że to jest powitanie, i odpowiedziała takim samym gestem. Potem Kasia wskazała bawialnię i dziewczynki pobiegły razem na zjeżdżalnię. Po chwili radośnie nurkowały w basenie z kolorowymi piłeczkami. Kasia układała z rąk różne znaki, a Ada próbowała odgadnąć ich znaczenie. Gdy chciała zająć się rysowaniem i kolorowaniem, Ada od razu zrozumiała, o co chodzi. Wspólnie narysowały słonia z wielkimi uszami, a na tych uszach namalowały wszystko, co symbolizuje dźwięki: ptaki, trąbkę, gitarę, śpiewającą panią, a nawet samolot odrzutowy. Potem bawiły się w teatrzyk dłoni i okazało się, że palcami można pokazać wiele rzeczy. Czasami Ada się myliła i nie potrafiła czegoś zrozumieć, ale to było bardzo zabawne. Jak wiele można powiedzieć, nie używając słów! Wieczorem Ada wciąż rozmyślała o Kasi i o tym, jak wspaniale się z nią bawiła. Tata powiedział córeczce, że osoby niesłyszące porozumiewają się językiem migowym.

– Czy ja też mogę się nauczyć tego języka? – zapytała Ada.

– Oczywiście. A teraz zgadnij, co chcę ci przekazać – tata przytulił Adę i pocałował ją w czoło.

– Dobranoc i kocham cię! – zawołała Ada i odpowiedziała tym samym gestem. – Zrozumiałeś, tatusiu?

Tata uśmiechnął się i pokiwał głową. Miłość nie potrzebuje słów.

• Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce.

− Jak nazywa się język, którym porozumiewa się Kasia?

− Jakbyście się czuli, gdybyście nie słyszeli tego, co ktoś mówi?

− Spróbujcie, jak Ada, zatkać uszy i sprawdzić, czy rozumiecie, co mówi kolega/koleżanka.

2. *Letnie zabawy z wodą i piaskiem* – zabawy badawcze.

• Przygotujcie dziecku: 3 miski z wodą, papierowe łódeczki, słomki do napojów, tacę z piaskiem, ręcznik papierowy.

I miska- puszczanie papierowych łódekw misce z wodą i dmuchają na nie,

II miska - lekko uderzają dłonią o powierzchnię wody,

III miska - dmuchają w wodę przez słomki,

Na tacach z piaskiem dziecko rysuje palcem różnego rodzaju kreski i fale, stawiają kropki. Porusza tacami, wyrównując powierzchnię piasku i rysują ponownie. Na kiniec wyciera ręce w ręcznik papierowy.

• Podsumowanie doświadczeń. Omawiają wrażenia, opisują, jaka jest woda i piasek, jakie dźwięki można za ich pomocą wytworzyć (np. pluskanie i bulgotanie, przesypywanie).

3. Zabawa ze światłem i cieniem.

Przygotujcie dziecku: lampkę, mazak, ciemne kredki lub flamastry, karton i wizytówka z imieniem dla dziecka. Umieście na ścianie karton i włączcie lampkę. Dziecko zajmuje miejsce przy ścianie tak, aby jego głowa znajdowała się na wysokości kartonu. Rodzic zaznacza na kartonie profil dziecka, wykorzystując cień rzucany na arkusz papieru. Dziecko na odwrocie kartonu przykleja swoją wizytówkę. Zamalowuje kontur swojego profilu ciemnym kolorem. Rodzic wyjaśnia znaczenie słowa profil.

4. *Prawdziwy przyjaciel* – rozmowa inspirowana wierszem Jadwigi Koczanowskiej. *Przyjaciel.*

Nie musisz mieć przyjaciół stu,
nie musisz mieć dziesięciu,
wystarczy, byś jednego miał,
a to już wielkie szczęście.
Przyjaciel to jest taki ktoś,
kto zawsze cię zrozumie,
gdy dobrze jest – to cieszy się,
gdy źle – pocieszyć umie.
Przyjaciel to jest taki ktoś,
kto nigdy nie zawiedzie,
a poznasz go, bo z tobą jest,

gdy coś się nie powiedzie.

- Rozmowa kierowana na podstawie wiersza.

− Ilu przyjaciół wystarczy mieć?

− Kogo możemy nazwać przyjacielem?

− Po czym można poznać przyjaciela?

5. Zajęcia umuzykalniające przy piosence *Jesteśmy dziećmi*

https://www.youtube.com/watch?v=7K3_mSb1zRQ

6. Zabawa rozwijająca zmysł dotyku oraz umiejętność kojarzenia *Dlaczego lubię tę zabawkę?*

Przygotujcie dziecku: zabawki , nieprzezroczysty worek.

Dziecko wybiera dowolną zabawkę. Opisuje jej wygląd i mówi, dlaczego lubi się nią bawić.

7. *Skąd jesteśmy i ile mamy lat?* – zajęcie matematyczne.

Karta pracy, cz. 2, nr 56-57.

8. *Ulubione zabawy* – zabawy integracyjne inspirowane wierszem Agaty Widzowskiej *Dzieci na Ziemi*.

Na kuli ziemskiej bawią się dzieci,
cieplutkie słonko dla nich wciąż świeci,
a księżyc mruga oczkiem na niebie
do wszystkich ludzi, również do ciebie.
Zulu z Afryki chodzi po drzewach,
a Chinka Inka jak ptaszek śpiewa.
Eskimos Bubu gra w piłkę z foką,
na słoniu jeździ Hindus Namoko.
Dzieci się różnią kolorem skóry,
jednak są dumne ze swej kultury
i choć w dziwacznych mówią językach,
pragną się bawić, tańczyć i brykać!
Inka i Zulu, Bubu, Namoko –
chcą być kochane, śmiać się szeroko,
jeść smakołyki, dbać o zwierzęta,
a zamiast wojen mieć tylko święta!
Niech wam się spełnią wszystkie marzenia –
tak, robiąc obrót, powiada Ziemia.

• Rozmowa kierowana na podstawie wiersza.

− O jakim święcie była mowa?

− Jakie są dzieci na całym świecie?

− Co to znaczy, że dzieci na całym świecie są takie same?

− Co najbardziej lubią robić dzieci?

− Jakie imiona miały dzieci z wiersza?

9. *Meksykańskie ponczo* – zajęcia plastyczne.

Ponczo to rodzaj wierzchniego męskiego okrycia wykonanego z prostokątnego kawałka wełnianej lub bawełnianej tkaniny z otworem na głowę pośrodku.

Przygotujcie dziecku: kolorowe kartki, klej, kartonik z układem kolorowych pasków, kartka w kształcie prostokąta.

Dziecko rwie na paski kolorowe kartki, starając się, aby pasek był jak najdłuższy. Układa paski najpierw zgodnie z rytmem wskazanym przez rodzica na kartoniku, następnie nakleja paski na prostokąt według własnego kodu. Potem składa kartkę na pół i wycina pośrodku otwór.

10. Zabawy na świeżym powietrzu: ***zabawa bieżna Zmiana miejsc. Nasze ulubione zabawy w ogrodzie – wspólne zabawy według propozycji dzieci.***

Język angielski:

One Little Finger https://www.youtube.com/watch?v=eBVqcTEC3zQ

Nauka i utrwalenie słownictwa: finger (palec), foot (stopa), leg (noga), arm (ramię), chin (broda), nose (nos), head (głowa)

Marta Świstun